

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **L.G.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2024 r.

na posiedzeniu w Izbie Karnej bez udziału stron

wniosku obrońcy skazanego

o zasądzenie wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu w postępowaniu wznowieniowym

art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze i § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu

postanowił:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M.S. (Kancelaria Adwokacka w W.) kwotę 885,60 zł w tym 23% VAT, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu L.G. w postaci sporządzenia opinii o braku podstaw do wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 lipca 2017 r. sygn. akt II AKa 204/17.

Zarządzeniem z dnia 31 lipca 2024 r. adwokat M.S. została wyznaczona obrońcą z urzędu dla L.G. w postępowaniu mającym na celu rozważenie zasadności zainicjowania postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 lipca 2017 r. sygn. akt II AKa 204/17. Pismem z dnia 11 października 2024 r. wyznaczona obrońca przedstawiła Sądowi Najwyższemu opinię o niestwierdzeniu podstaw do wznowienia postępowania, składając jednocześnie wniosek o przyznanie jej stosownego wynagrodzenia w wysokości podwójnej stawki minimalnej oświadczając, że udzielona przez nią pomoc prawna nie została opłacona w całości, ani w części.

Wniosek obrońcy z urzędu co do samej istoty przyznania wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu zasługiwał na uwzględnienie. Z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze oraz § 17 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu jednoznacznie wynika, iż zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu adw. L.G. zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, w wysokości uwzględniającej nakład pracy, jest zasadne. Dostrzec jednakże należy, że obrońca wносиła o przyznanie wynagrodzenia w wysokości podwójnej stawki minimalnej, czego jednak w żaden sposób nie umotywowwała, nie określając nawet która z podstaw podwyższenia należnej jej opłaty, wymienionych w § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r., miałyby zachodzić. Brak zaś wykazania ponadstandardowego nakładu pracy nie pozwalał na uwzględnienie tego wniosku obrońcy. Wskazać bowiem trzeba, że niniejsza sprawa nie cechowała się wyjątkowym stopniem skomplikowania i obszernością. Tym samym w tym zakresie wniosku obrońcy nie uwzględniono, przyznając wynagrodzenie w stawce podstawowej.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

WB

[a!].

